

sine Ytringer, vil jeg dog sige, at naar der er nogen Meningsforskjel derom, er Afgjørelsen deraf hos Formanden. Jeg paagtalte det Udtryk, der blev brugt, udtrykkelig ikke af Hensyn til den Mand, hvormed det blev brugt — thi hvis han fortjener en Dabel, er der intet Fornærmeligt deri — men det var af Hensyn til Thinget. (Berg: Na!) Jeg beder det ærede Medlem underkaste sig Formandens Afgjørelse, hvis jeg ikke skal anvende strengere Midler.

Berg: Ja, men jeg vil sige — jeg fortsætter med min Tankegang, Sagen vedkommende, indtil den høitærede Formand anvender strengere Midler —, at jeg har taget Ordet for at belyse dette Forhold, og dersom det skal være tilladt Embedsmænd udenfor Salen at behandle de Borgere, hvis Sager vi skulle behandle her i Salen, uden at det skal være tilladt Rigsdagsmanden her at udtale sig om dette Forhold, forstaar jeg ikke, i hvilken Stilling man behager at sætte Embedsmanden overfor Folkerepræsentanten. Derfor maa jeg omtale dette Forhold.

Formanden (Arabbe): Jeg er overbevist om, at det er den Barme, hvormed det ærede Medlem omfatter denne Sag, som gjør, at han i nærværende Tilfælde ikke synes at opfatte den Paamindelse, som gives ham fra Formandspladsen. Der er ikke lagt nogenjohelst Hindring iveien for, at det ærede Medlem giver den Kritik af den paagjældende Embedsmands Forhold i Sagen, som Sagen maatte give Anledning til; men jeg har ønsket af Hensyn til dette Thing, som har kaldt mig til at være sin Formand, at der bliver brugt Udtryk, som jeg finder passende.

Berg: Turde jeg ikke spørge den høitærede Formand, hvilket Udtryk jeg maatte have brugt, som ikke er passende.

Formanden (Arabbe): Er det virkelig det ærede Medlems Mening, at han ikke er indværet Udtrykket? (Berg: Ja!) Da skal jeg gjerne tjene ham i at sige det. Det er, at det ærede Medlem gjentagende har brugt Udtrykkene „Løset“ og „Løse“. Jeg finder ikke, at det er de Udtryk, man her i Thinget bør benytte, naar man vil anke over Udøvelsen af pligtig Virksomhed for Staten.

Berg: Jeg takker den høitærede Formand meget for, at jeg har faaet pointeret netop det Udtryk, som den høitærede Formand ikke

synes om, men misbilliger. Jeg vil altsaa sige, at jeg havde opfattet det Forhold at undlade at besvare Ministeriets Skrivelse om et personligt Anliggende fra 24de Mai til den 31te Juli, 2¹/₄ Maanedes, skjøndt Eiden er sat i Ministeriets Skrivelse, jeg troer til 1ste Juli og ialtsald senest inden Udgangen af Juli eller allersest 1ste September, saaledes, at jeg mente at maatte, hvis jeg betegnede det rigtigt, betegne det med det Udtryk, som den høitærede Formand ikke kan lide.

Formanden (Arabbe): Jeg beder det ærede Medlem at søge at lægge Vaand paa sine Ytringer. Der er ikke Tale her om Ytringer, som Formanden ikke kan lide. Der er givet mig en tvungen Anledning til at udøve en Censur med Hensyn til, hvad der er passende under Diskussionen her. Naar jeg har gjort det, fordi jeg var pligtig dertil, er den Ting dermed afgjort.

Berg: Derom er der altsaa forskjellige Meninger mellem den høitærede Formand og mig. Det var det første Afsnit af den ærede Politimesters Virksomhed i denne Sag, og det har jeg fremstillet efter min Anskuelse. Jeg gaar videre med Hensyn til denne Embedsmands Stilling overfor dette Forhold, og selvfølgelig ikke blot fordi denne Embedsmands Erklæring har et saa forskjelligt Indhold fra de øvrige Erklæringer — det er jo et subjektivt Skjøn fra den Vedkommende —, men med Hensyn til det indsendte Aktstykke, Byrådsprotokollen og Ministeriets Bedømmelse deraf. Den høitærede Minister læser Protokollen saaledes, som om 5 have deltaget positivt i Afstemningen, og han siger da: de 2 have ikke villet anbefale Andragendet, 2 have stemt for det, og 1 imod det; men det er fuldstændigt urigtigt efter Erklæringen. Den ærede Politimester har — om han nu bruger det ved alle Leiligheder, veed jeg ikke; i Almindelighed bruges det ikke — indført Forhandlingerne, hvad der er sagt under Forhandlingen om en Sag, i Byrådsprotokollen. Om det er sædvanligt i Nykjøbing Byrådsprotokol, kjender jeg ikke; men her er det gjort, og her har et Par Medlemmer under Forhandlingerne sagt, at de ikke vilde modsætte sig Bevillingen af Andragendet, men paa den anden Side ikke anbefale det. Det er sagt under Forhandlingerne, og det gjør den høitærede Minister til, at der har været 2 imod. Jeg skjønner nu ikke rettere, end at det gaar o—p op. De have ikke villet modsætte sig Andragendet. Det er Forhandlingen, nu komme vi til Afstemningen. Afstemningen